

Bilag 2.6 – Sagsomkostninger, Island (POISSAG)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen POISSAG omfatter fordringer på manglende betaling af sagsomkostninger fra Island, der er endeligt pålagt i forbindelse med/som følge af afgørelse i straffesager, herunder private straffesager som følge af en begået lovovertrædelse i Island, jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 25. maj 2011 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. (herefter ”fuldbyrdesloven for Norden”), § 1, stk. 3, nr. 2, hvoraf det fremgår, at sagsomkostninger pålagt i straffesager, herunder private straffesager bl.a. i Island kan fuldbyrdes her i landet. Fordringstypen opfatter både fordringer på sagsomkostninger pålagt ved afgørelse i første instans og sagsomkostninger pålagt i forbindelse med afgørelse i appelsager. Fuldbyrdelsen, der tillige omfatter inddrivelsen, sker i overensstemmelse med dansk ret, jf. § 20 i fuldbyrdesloven for Norden. Af bestemmelsen fremgår dog, at fordringen forældes i henhold til det lands regler, hvor straffen er pålagt. De islandske forældelsesregler finder således anvendelse på fordringer omfattet af denne fordringstype.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

Hver fordring på sagsomkostning i henhold til afgørelsen udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Sagsomkostninger pålagt ved flere afgørelser kan således **ikke** sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse. Det skal i den forbindelse bemærkes, at fordringshaver ikke har adgang til at oversende eventuelle enkelte misligholdte afdrag til inddrivelse, jf. § 6 i bødebekendtgørelsen.

Fordringstypen må ikke indeholde renter og gebyrer, idet fordringshaver har oplyst, at fordringshaver ikke opkræver renter og gebyrer, som Island har pålagt/tilskrevet fordringen i forbindelse med Islands opkrævning af fordringen forud for, at fordringen oversendes til fordringshaver, ligesom fordringshaver heller ikke pålægger gebyrer eller tilskriver renter i forbindelse med fordringshavers egen opkrævning af den modtagne fordring på sagsomkostninger fra Island forud for at fordringen oversendes til inddrivelse.

Fordringshaver oversender fordringer på POISSAG til inddrivelse via portalløsningen.

1.2 Dækningsrækkefølge

Lovbekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter "gældsinddrivelsesloven") tager bl.a. andet stilling til i hvilken rækkefølge fordringer skal dækkes under inddrivelse.

Af gældsinddrivelseslovens § 4 fremgår:

"Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Bøder, tvangsbøder og tilbagebetalingskrav efter § 10 b.*
- 2) Underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav.*
- 3) Andre fordringer. "*

Af forarbejderne til gældsinddrivelsesloven af 2008, lovforslag nr. 20 af 8. oktober 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår bl.a. følgende:

"Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linje med danske krav."

Fordringer omfattet af denne fordringstype placeres derfor i dækningsrækkefølgen i overensstemmelse med reglerne i gældsinddrivelseslovens § 4, hvoraf det kan udledes, at sagsomkostninger hidrørende fra straffesager, herunder også private straffesager er omfattet af gældsinddrivelseslovens § 4, stk. 1, nr. 3 "Andre fordringer".

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Lovbekendtgørelse nr. 555 af 25. maj 2011 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. (herefter "straffuldbyrdelsesloven, Norden"), bekendtgørelse nr. 1250 af 29. november 2019 om opkrævning af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger m.v. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (herefter "bødebekendtgørelsen"), Vejledning nr. 10083 af 29. november 2019 om opkrævning af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger og om afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (herefter "bødevejledningen"), samt CIRK nr. 220 af 16. december 1963 om Cirkulære om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. (herefter "cirkulæret"), udgør tilsammen det retlige grundlag for sagsomkostninger, Island.

2.1 Fuldbyrdeelsesloven for Norden

Af § 1, stk. 1 og stk. 3, nr. 2 i fuldbyrdeelsesloven for Norden fremgår bl.a.:

"Bødestraf, som er pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige, kan fuldbyrdes her i landet."

"Stk. 3 Det samme gælder endvidere afgørelse om

- 1) (...)*
- 2) sagsomkostninger i straffesager, herunder private straffesager.*
- 3) (...)"*

Af § 17 i fuldbyrdeelsesloven for Norden fremgår:

"Fuldbyrdeelse af straf mv. eller anordning af tilsyn her i landet efter reglerne i §§ 1, 3, 7 eller 12 kan kun finde sted efter begæring af vedkommende myndighed i Finland, Island, Norge eller Sverige. Justitsministeren afgør, om begæringen bør imødekommes."

Af § 20 i fuldbyrdeelsesloven for Norden fremgår:

"Fuldbyrdeelse af straf mv. efter §§ 1 og 3 sker i overensstemmelse med dansk ret, (...). Med hensyn til forældelse af adgangen til at fuldbyrde straf gælder dog alene reglerne i det land, hvor straffen er pålagt."

2.2 Bødebekendtgørelsen

Det følger af bødebekendtgørelsen, at den er udstedt i medfør af § 90, stk. 3, § 93, stk. 2, og § 111, stk. 3, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017, jf. § 997, stk. 2, 2. pkt., og § 1013, stk. 4, i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 10. september 2019.

Af § 1 i bødebekendtgørelsen fremgår:

"Bekendtgørelsens kapitel 2 finder anvendelse på (...) idømte og vedtagne bøder, (...), som overtages til fuldbyrdelse i Danmark efter bestemmelser i

- 1) (...)*
- 2) lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf, og*
- 3) (...)."*

Af § 3 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”Politiet skal opkræve beløb omfattet af § 1, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes.

Stk. 2. Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Består det skyldige beløb af tvangsbøder, fastsættes fristen dog til 10 dage. De nævnte frister kan fraviges, hvis særlige grunde taler for fastsættelse af en kortere frist.”

Af § 4 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”På skyldnerens opfordring kan politiet efter kulance give tilladelse til kortvarig henstand med betalingen eller tillade, at beløbet betales i afdrag ved en vis korterevarende betalingsordning, jf. dog stk. 2. Der kan dog højst gives tilladelse til henstand med betalingen i op til 6 måneder fra udløbet af den frist, der er nævnt i § 3, stk. 2, eller tilladelse til afdragsvis betaling over 6 måneder efter udløbet af samme frist.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 gives ikke, hvis

1) (...)

2) særlige grunde i øvrigt taler imod en sådan tilladelse, herunder hvis det for eksempel ud fra politiets umiddelbare kendskab til den pågældende eller ud fra størrelsen af det skyldige beløb må anses for tvivlsomt, om skyldneren vil eller kan overholde en sådan tilladelse.”

Af § 5 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”Politiet oversender sagen til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, hvis skyldneren ikke betaler det samlede beløb inden den frist, der er fastsat

1) i medfør af § 3, stk. 2, eller

2) i forbindelse med en tilladelse til henstand efter § 4, stk. 1.

Stk. 2. Sagen oversendes tillige til restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling efter § 4, stk. 1.

Stk. 3. Det er en forudsætning for oversendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden efter stk. 1 eller stk. 2, at politiet forinden skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, og skyldneren ikke har efterkommet dette. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsbøder indgår i det skyldige beløb.

Stk. 4. Politiet skal skriftligt orientere skyldneren om sagens oversendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden efter stk. 1-3.”

Af § 6 i bødebekendtgørelsen fremgår:

”Opkrævningskrivelsen, jf. § 3, skal indeholde orientering om, at sagen ved betalingsfristens udløb vil blive overgivet til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse

1) hvis beløbet ikke inden da er betalt, eller

2) politiet ikke har nået at færdigbehandle en eventuel ansøgning om henstand eller afdragsvis betaling efter § 4.

Stk. 2. Opkrævningskrivelsen skal endvidere indeholde vejledning om

1) politiets mulighed for at give tilladelse til henstand og afdragsvis betaling efter reglerne i § 4,

2) at spørgsmål om tilladelse til henstand og afdragsvis betaling i videre omfang afgøres af restanceinddrivelsesmyndigheden, og

3) at under hensyn til bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, bør ansøgning om tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling efter § 4 indgives hurtigst muligt.

Af § 7 i bødebekendtgørelsen fremgår:

Når politiet giver tilladelse til afdragsvis betaling efter § 4, stk. 1, skal skyldneren orienteres om, at manglende overholdelse af afdragsordningen medfører,

1) at hele det resterende beløb straks er forfalden til betaling, og

2) at sagen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Når politiet giver tilladelse til henstand efter § 4, stk. 1, skal skyldneren orienteres om, at sagen vil blive oversendt til restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis det fulde beløb ikke betales senest ved henstandsperiodens udløb.”

2.3 Cirkulæret

Af cirkulæret fremgår de nærmere regler om, hvorledes fordringer skal oversendes til fordringshaver, herunder bl.a. om krav til medsendelse af oplysninger om fordringen.

Af § 2 i cirkulærets afsnit A. Bødestraf m.v. pålagt her i landet fremgår:

”Med begæringen skal følge

1) domsudskrift eller

2) retsbogsudskrift vedrørende bødevedtagelse og afskrift af anklageskrift eller

3) afskrift af bødeforelæg eller

4) afskrift af anden administrativ afgørelse, hvorved bøden er pålagt, eller

5) en redegørelse med oplysning om bødens størrelse, herunder om betalte afdrag, de lovbestemmelser, der er overtrådt, og en kort beskrivelse af overtrædelsen.

Stk. 2. Af begæringen skal fremgå, at afgørelsen kan fuldbyrdes her i landet, og hvornår forældelse indtræder efter dansk ret.”

Af § 5 i cirkulærets afsnit A. Bødestraf m.v. pålagt her i landet fremgår:

”Reglerne i §§ 1-3 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til afgørelser om (...) sagsomkostninger i straffesager (...)”

Af § 6 i cirkulærets afsnit B. Bødestraf m.v. pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige fremgår:

”Inddrivelse her i landet (...) pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige kan ske efter begæring af henholdsvis

1) justitieministeriet,

2) domsmalaraduneytid,

3) vedkommende politimester eller statsadvokat,

4) fængvårdsstyrelsen.

Stk. 2. Politiet i den politikreds, hvor den pågældende har bopæl eller ophold, afgør, om begæringen bør imødekommes.”

Af § 7 i cirkulærets afsnit B. Bødestraf m.v. pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige fremgår:

”Begæringen skal være ledsaget af tilsvarende dokumenter m.v. som anført i § 2.”

Af § 8 i cirkulærets afsnit B. Bødestraf m.v. pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige fremgår:

”Bødebeløbet omregnes til dansk mønt efter køberkursen dagen før politiets beslutning om, at begæringen skal efterkommes. Inddrivelse sker i overensstemmelse med de regler, der gælder for inddrivelse af bøder, pålagt her i landet, herunder reglerne om henstand, afdragsvis betaling og eftergivelse.”

Af § 9 i cirkulærets afsnit B. Bødestraf m.v. pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige fremgår:

”Viser det sig umuligt at inddrive bødebeløbet, sendes meddelelse herom til vedkommende myndighed i Finland, Island, Norge eller Sverige med oplysning om, hvad der er foretaget i sagen, og om grunden til, at inddrivelse ikke har kunnet ske. Det skal udtrykkeligt fremgå af meddelelsen, om bødefældte skønnes at have vist manglende vilje til betaling. Meddelelsen skal sendes snarest muligt efter inddrivelsens opgivelse.”

Af § 12 i cirkulærets afsnit B. Bødestraf m.v. pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige fremgår:

”Reglerne i §§ 6-9 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til afgørelser om (...) sagsomkostninger i straffesager (...).”

2.4 Bødevejledningen

Af punkt 23 i bødevejledningen fremgår:

”I bødebekendtgørelsens § 3, stk. 2, er fastsat frister for, hvor lang tid skyldner kan gives til at indbetale beløbet. Hovedreglen er, at fristen fastsættes til 20 dage. (...).

Endelig fremgår det af bødebekendtgørelsen § 3, stk. 2, 3. pkt., at hvis særlige grunde taler herfor, kan der fastsættes kortere (men ikke længere) frister end henholdsvis 20 og 10 dage. Sådanne ”særlige grunde” vil f.eks. kunne foreligge, hvis retten (...) i en bøde dom har bestemt, at bøden straks kan inddrives, medmindre der stilles sikkerhed for dens betaling (...).

Af punkt 24 i bødevejledningen fremgår:

”Bødebekendtgørelsens § 4 regulerer politiets mulighed for på kulancemæssigt grundlag at give kortvarig tilladelse til afdragsvis betaling eller henstand.

Bestemmelsen knytter sig til § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, (gældsinddrivelsesloven) og straffuldbyrdelseslovens § 90, stk. 2, hvoraf det fremgår, at fordringshaverne i et vist omfang kan give tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling i forbindelse med opkrævningen af fordringen, mens det er RIM, der efter en nærmere vurdering af betalingsevnen mv. kan give tilladelse til længerevarende henstand eller afdragsvis betaling over en længere periode, jf. ovenfor under pkt. 4.

Af lovforarbejderne fremgår det blandt andet, at det har været tanken, at fordringshaveren pr. kulance under hensyn til det skyldige beløbs størrelse på skyldnerens opfordring skal kunne bevilge en udvidet betalingsfrist (henstand), hvis der f.eks. foreligger midlertidige likviditetsproblemer. Der kan også være tale om at indgå en korterevarende betalingsordning med skyldneren, hvor f.eks. et forfaldent beløb kan afdrages i rater (...).”

Af punkt 25 i bødevejledningen fremgår:

”Ud fra ovenstående og i overensstemmelse med hidtidig praksis for opkrævning af bøder mv. er det i bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, fastsat,

- at tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling i opkrævningsfasen forudsætter, at skyldneren retter henvendelse til politiet herom,*
- at tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling gives ”efter kulance”, dvs. uden en nærmere vurdering af skyldnerens økonomiske forhold mv. eller anden ressourcekrævende sagsbehandling, og*
- at politiet højst kan give tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling for en periode på 6 måneder fra datoen for udløbet af den betalingsfrist, der er fastsat i opkrævningsskrivelsen.*

Når politiet modtager ansøgninger om tilladelse til længerevarende henstand eller afdragsvis betaling over en længere periode, skal disse således oversendes til RIM til behandling. Vedrører ansøgningen en sag, som endnu ikke er oversendt til RIM, oversendes sagen sammen med ansøgningen.”

Af punkt 27 i bødevejledningen fremgår:

”Bødebekendtgørelsens § 5 indeholder regler om, hvornår en sag skal oversendes til RIM med henblik på inddrivelse. Det er RIM, der har kompetencen til at foretage egentlige inddrivelseskridt, som f.eks. udlæg og lønindeholdelse. RIM har endvidere mulighed for at træffe afgørelse om henstand, afdragsvis betaling og eftergivelse, jf. ovenfor under pkt. 4.

Må det således konstateres, at skyldneren ikke kan eller vil betale efter udløbet af den frist, der er fastsat i opkrævningsskrivelsen, eller efter udløbet af en kortvarig periode, hvor politiet efter kulance har givet tilladelse til henstand efter reglen i bødebekendtgørelsen § 4, stk. 1, og betaler skyldneren heller ikke efter at have modtaget en rykker med frist på 10 dage, skal sagen således oversendes til RIM til inddrivelse. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling, som politiet efter kulance har meddelt efter reglen i bødebekendtgørelsen § 4, stk. 1, og heller ikke betaler det skyldige afdrag efter at have modtaget en rykkerskrivelse fra politiet.”

Af punkt 28 i bødevejledningen fremgår:

”Opmærksomheden henledes på, at det efter bødebekendtgørelsen § 5, stk. 3, er en betingelse for oversendelse til RIM, at den beskrevne rykkerprocedure er gennemført. (...).”

Af punkt 29 i bødevejledningen fremgår:

”Bestemmelsen i bødebekendtgørelsen § 5 suppleres af bødebekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 2, og § 6, stk. 2, nr. 3, hvoraf det følger, at sagen også oversendes til RIM ved betalingsfristens

udløb, hvis politiet ikke inden da når at færdigbehandle en indgiven ansøgning om kulancemæssig henstand eller afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4. At oversendelse skal ske i disse situationer, er forudsat i lovforslag nr. 113 af 24. februar 2005 om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet.”

Af punkt 30 i bødevejledningen fremgår:

”De nævnte bestemmelser suppleres endvidere af bødebekendtgørelsens § 7, hvorefter sagen oversendes til RIM, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling, jf. nedenfor under pkt. 36.”

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1.pkt.

De nærmere regler for fuldbyrdelse af afgørelser om sagsomkostninger, herunder at RIM forestår inddrivelse af sagsomkostninger, fremgår af bødebekendtgørelsen, jf. nærmere afsnit 2.2.

Det er RIM, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. RIM er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1110 af 25. oktober 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter benævnt ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige. Gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 1, indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos RIM.

Fordringshaver skal ved overdragelsen af fordringen til RIM give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelser er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol og omkostninger, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, sidste pkt.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

2.5.1 *Opkrævning i henhold til bødebekendtgørelsen*

Bødebekendtgørelsen regulerer opkrævningen af idømte og vedtagne nordiske sagsomkostninger, som det efter lovgivningen påhviler politiet at opkræve, og som overtages til fuldbyrdelse i Danmark, jf. bødebekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 2.

Politiet skal opkræve beløb omfattet af § 1, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1. Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3.

Af bødevejledningens afsnit 23 fremgår det vedrørende bødebekendtgørelsens § 3, stk. 2. 3. pkt., at der kan fastsættes en kortere, men ikke en længere betalingsfrist, såfremt særlige grunde taler herfor. Sådanne særlige grunde vil kunne foreligge i tilfælde, hvor retten i en dom eller ved kendelse har bestemt, at sagsomkostninger straks kan inddrives, medmindre der stilles sikkerhed for dens betaling.

På skyldnerens opfordring kan politiet pr. kulance give tilladelse til kortvarig henstand med betalingen eller tillade, at beløbet betales i afdrag. Der kan dog højst gives tilladelse til henstand med betalingen i op til 6 måneder fra udløbet af den frist, der er nævnt i § 3, stk. 3, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1. Muligheden for fordringshaver til at give henstand eller tillade afdragsvis betaling udgør et frivilligt redskab af ikke-ressourcekrævende karakter. Det er således **ikke** hensigten, at fordringshavshaver i forbindelse med bevilling af henstand eller tilladelse til afdragsvis betaling skal gennemføre egentlige betalings- evnevurderinger eller foretage anden ressourcekrævende sagsbehandling. Dette fremgår af bødevejledningens afsnit 24.

Det fremgår af bødevejledningens afsnit 26, at fordringshaver frit kan afvise at bevilge henstand eller tillade afdragsvis betaling, såfremt fordringshaver f.eks. ud fra sit kendskab til skyldner, vurderer at skyldner ikke vil honorere betalingen ved henstandens udløb eller overholde en afdragsordning.

Fordringshaver kan således bevilge henstand eller tillade om afdragsvis betaling i overensstemmelse med fast praksis for opkrævning af sagsomkostninger, samt med henvisning til bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1 og bødevejledningens afsnit 25, såfremt

- skyldner retter henvendelse til fordringshaver herom,
- det bevilges pr. kulance uden ressourcekrævende sagsbehandling af skyldners ansøgning, og
- fordringshaver højst bevilliger henstand eller tillader afdragsvis betaling i en periode op til 6 måneder fra datoen for udløbet af den i opkrævningskrivelsen fastsatte betalingsfrist.

Det følger af bødebekendtgørelsens § 5, stk. 1, at fordringshaver overdrager sagen til RIM med henblik på inddrivelse, hvis skyldneren ikke betaler det samlede beløb inden den frist, der er fastsat 1) i opkrævningsskrivelsen i medfør af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3 eller 2) inden udløb af fristen ved bevilliget henstand efter bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Fordringen overdrages tillige til RIM, hvis skyldneren misligholder betalingerne ved en tilladelse til afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 2.

Endeligt oversendes fordringen ligeledes til inddrivelse hos RIM, såfremt fordringshaver ved betalingsfristens udløb endnu ikke har færdigbehandlet en indgiven ansøgning om henstand eller afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4, jf. bødebekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 2, samt bødevejledningens afsnit 29.

Det følger dog af bødebekendtgørelsens § 5, stk. 3, at det er en forudsætning og en betingelse for oversendelse til RIM efter stk. 1 og 2, at fordringshaver forinden oversendelsen skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Fordringshaver skal foretage rykkerproceduren til skyldner skriftligt, hvoraf meddelelsen om oversendelse til RIM efter bødebekendtgørelsens § 5, stk. 1-3, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 4 også skal fremgå.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Af § 20 i fuldbyrdelsesloven for Norden fremgår:

”Fuldbyrdelse af straf mv. efter §§ 1 og 3 sker i overensstemmelse med dansk ret, hvis regler om prøveløsladelse og benådning finder tilsvarende anvendelse. Med hensyn til forældelse af adgangen til at fuldbyrde straf gælder dog alene reglerne i det land, hvor straffen er pålagt.”

De islandske forældelsesregler finder således anvendelse på fordringer omfattet af denne fordringstype.

Det fremgår af cirkulærets § 7, at:

”Begæringen skal være ledsaget af tilsvarende dokumenter m.v. som anført i § 2.”

Af § 2, stk. 2, er oplysningerne om forældelse nævnt således:

”Af begæringen skal fremgå, at afgørelsen kan fuldbyrdes her i landet, og hvornår forældelse indtræder efter dansk ret.”

Fordringshaver har oplyst, at der med begæringen om inddrivelse af sagsomkostninger i Danmark altid medsendes oplysninger om, hvornår sagsomkostningerne anses at forælde efter islandsk ret. Endvidere har fordringshaver oplyst, at der ikke er krav om, at den medsendte forældelsesfrist skal efterprøves. Det er på den baggrund aftalt med fordringshaver, at forældelsesfristen skal angives som den forældelsesfrist, der er medsendt begæringen om inddrivelse fra Island i medfør af cirkulærets § 7, jf. § 2, stk. 2.

Af hensyn til indgangsfilteret, er det aftalt med fordringshaver, at det retlige grundlag for islandske sagsomkostningers forældelse, skal fremgå af nærværende bilag, herunder forældelsesfristens begyndelsestidspunkt. Islandske sagsomkostninger antages at forældes efter reglerne i Lög nr. 150 20. desember 2007 um fyrningu kröfuréttinda (herefter ”den islandske forældelseslov”). Loven er af den islandske regering oversat til engelsk (Act No. 150/2007 on the limitation periods for claims, 2007 No. 150, 20 December). Loven finder anvendelse i det omfang, at der ikke er fastsat særlige regler.

Af art. 17 i den islandske forældelseslov fremgår:

“If a creditor has a legal basis for the enforcement of his claim against a debtor, the limitation period is interrupted when a request for enforcement is received by a district court judge or district commissioner, provided that the conditions of Article 52 of the Enforcement Act and paragraph 2 of Article 12 of the Distress Sale Act are satisfied.

In respect of maintenance payments to be collected in a foreign state, the limitation period is interrupted by the person entitled to the payment presenting a request for such collection to the competent authority in Iceland or the foreign state in accordance with an agreement between Iceland and the state concerned.”

Af art. 21 i den islandske forældelseslov fremgår:

“If a limitation period has been interrupted on the basis of Articles 15-17, a new limitation period shall not begin to run while the proceedings are in progress.

If a claim is established by judgment or settlement or by admission in the course of proceedings in accordance with Article 16, a new limitation period of ten years shall begin to run. This new limitation period shall run from the date on which judgment was rendered, settlement was reached or the claim

admitted or from such later date as the creditor at the earliest has the right to demand performance. Claims for accrued interest, price-level adjustments or company dividends are subject to the limitation period provided for in Article 3.

If enforcement proceedings under paragraph 1 of Article 17 are instituted against a debtor without the creditor obtaining full satisfaction of his claims, a new limitation period shall begin to run from the date on which the enforcement proceedings were concluded. A corresponding limitation period shall begin to run from such time as a request is submitted under paragraph 2 of Article 17.”

Af art. 21 i den islandske forældelseslov fremgår, at et krav, som er fastslået ved dom, eller som er indrømmet under proceduren i henhold til art. 16 i den islandske forældelseslov, forældes efter 10 år. Krav fastslået ved kendelser er ikke direkte nævnt i art. 21, men det antages at forældelsesfristen for disse krav ligeledes udgør 10 år.

Fordringer omfattende af denne fordringstype antages således at være omfattet af en forældelsesfrist på 10 år.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Af art. 21 i den islandske forældelseslov fremgår:

”(…)

If a claim is established by judgment or settlement or by admission in the course of proceedings in accordance with Article 16, a new limitation period of ten years shall begin to run. This new limitation period shall run from the date on which judgment was rendered, settlement was reached or the claim admitted or from such later date as the creditor at the earliest has the right to demand performance. (...)”

Da fordringer, som er omfattet af denne fordringstype fastslås ved dom eller kendelse, regnes den 10-årige forældelse fra datoen for afsigelsen af dommen eller kendelsen.

Som nævnt under afsnit 3, er det den forældelsesdato som Island har medsendt begæringen om inddrivelse i medfør af cirkulærets § 7, jf. § 2, stk. 2, der er gældende for sagsomkostninger omfattet af denne fordringstype. Af hensyn til indgangsfiltret, er det dog aftalt med fordringshaver, at forældelsesfristen fastsættes til 10 år fra forældelsesfristens begyndelsestidspunkt. Ud fra et forsigtighedsprincip og af hensyn

til indgangsfilerets opsætning, er det aftalt med fordringshaver, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt, dvs. forfaldsdatoen, fastsættes til datoen for den dom/afgørelse, som sagsomkostningerne udspringer af.

3.2 Forældelsesfristens længde

Af art. 21 i den islandske forældelseslov fremgår:

(...)

If a claim is established by judgment or settlement or by admission in the course of proceedings in accordance with Article 16, a new limitation period of ten years shall begin to run. (...)

Fordringer på islandske sagsomkostninger omfattet af denne fordringstype antages at være omfattet af en 10-årig forældelse, jf. art. 21 i den islandske forældelseslov.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

Korrekt udfyldelse af stamdatafelter i den nye inddrivelsesløsning

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POISSAG
Hæfter 1	<p>Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske personer, som hæfter for fordringen eller ved CVR/SE-nr. eller AKR-nr. for den juridiske person, der hæfter for fordringen.</p> <p>Skyldner skal identificeres som den fysiske eller juridiske person, der er idømt bøden.</p> <p>Feltet "Hæfter 1" skal derfor udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr.</p>

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POISSAG
	<p>Ved solidarisk hæftende skyldnere skal det fulde fordringsbeløb (hovedstol) indberettes for alle skyldnere, og beløbet skal således ikke deles forholdsmæssigt op mellem skyldnere.</p>
<p>Eget referencenummer</p>	<p>Feltet skal indeholde fordringshavers entydige identifikation af fordringen i form af et unikt ID, der kan bestå af både tal og/eller bogstaver. Dette kan eksempelvis være et journalnummer eller fakturanummer, som fordringshaver har oprettet specifikt for fordringen.</p> <p>Hvis der anvendes samme sagsnummer til flere fordringer, skal den enkelte fordring kunne udskilles, fx ved brug af et løbenummer i tilknytning til sagsnummeret.</p> <p>Der kan maksimalt angives 36 tegn i feltet.</p>
<p>Fordringsart</p>	<p>Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.</p> <p>Denne fordringstype omfatter alene fordringer, der oversendes til inddrivelse. Fordringshaver skal derfor angive fordringsarten ”INDR” for fordringer, der oversendes i denne fordringstype.</p>
<p>Fordringstypekode</p>	<p>Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.</p> <p>For denne fordringstype skal fordringshaver angive fordringstypekoden POISSAG.</p>
<p>Stiftelsesdato</p>	<p>Feltet skal indeholde datoen for fordringens stiftelsestidspunkt.</p> <p>Stiftelsestidspunktet er tidspunktet for den retsstiftende begivenhed. Den retsstiftende begivenhed er det tidspunkt, hvor kravet efter lovgivningen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed, afhænger konkret af fordringens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold.</p> <p>Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet for en fordring således:</p> <p><i>”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”</i></p>

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POISSAG
	<p>Stiftelsesdatoen ses ikke at fremgå af den islandske lovgivning.</p> <p>Stiftelsesdatoen for sagsomkostninger er fastlagt i U.2013.105.H, hvoraf fremgår, at stiftelsesdatoen udgør tidspunktet for det første processuelle skridt foretaget af den part, der skal betale sagsomkostningerne. For sagsomkostninger omfattet af fordringstype POISSAG, antages det, at skyldner på sagsomkostninger er sammenfaldende med den dømte i straffesagen, jf. stamdatafeltet ”Hæfter 1”.</p> <p>Fordringer på sagsomkostninger kan både omfatte sagsomkostninger ved afgørelse i første instans og ved afgørelse i appelsager. Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger om datoen for første processuelle skridt, når fordringshaver modtager fordringer på sagsomkostninger fra Island.</p> <p>Det er derfor aftalt, at fordringshaver altid udfylder stiftelsesdatoen med datoen for den afgørelse, der endelig pålægger sagsomkostningerne.</p> <p>Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for afgørelsen.</p>
Periode start	<p>Feltet anvendes til angivelse af starttidspunktet for en fordring (herafter ”Periode start”).</p> <p>Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer.</p> <p>Feltet ”Periode start” skal derfor ikke udfyldes.</p>
Periode slut	<p>Feltet anvendes til angivelse af sluttidspunktet for en fordring (herafter ”Periode slut”).</p> <p>Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer.</p> <p>Feltet ”Periode slut” skal derfor ikke udfyldes.</p>
Oprindelig hovedstol	<p>Feltet skal angive fordringens oprindelige pålydende.</p> <p>Feltet "Oprindelig hovedstol" skal udfyldes med den korrekte hovedstol. Fordringshaver har dog oplyst, at fordringshaver ikke altid modtager oplysninger om hovedstolens oprindelige pålydende.</p>

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POISSAG
	<p>Det er derfor aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som Island har oplyst, udgør restancen.</p> <p>Den oprindelige hovedstol er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet til inddrivelse, idet den oprindelige hovedstol kan være højere end beløbet til inddrivelse.</p> <p>Den oprindelige hovedstol må ikke indeholde renter og gebyrer.</p> <p>Eksempel: En fordring modtages med en restgæld på 30.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra Island. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra Island afdraget 10.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 30.000 kr.</p>
Beløb til inddrivelse	<p>Feltet skal indeholde fordringens beløb (restgæld) på det tidspunkt, hvor fordringen overdrages/indtastes af fordringshaver til Gældsstyrelsen. Beløbet er en numerisk værdi, der svarer til fordringens aktuelle pålydende på tidspunktet for overdragelse af fordringen.</p> <p>Beløbet til inddrivelse er ikke nødvendigvis sammenfaldende med den oprindelige hovedstol, idet beløbet til inddrivelse kan være lavere end den oprindelige hovedstol.</p> <p>Beløbet til inddrivelse må ikke indeholde renter, idet der ikke er hjemmel til opkrævning heraf. Derudover må beløbet ikke indeholde gebyrer.</p> <p>Eksempel: En fordrings hovedstol er 30.000 kr. Der er afdraget 10.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 20.000 kr.</p>
Renteregul	Feltet ”Renteregul” må ikke udfyldes.
Rentesatskode	Feltet ”Rentesatskode” må ikke udfyldes.
Beskrivelse	Feltet er et frittekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POISSAG
	<p>Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.</p> <p>Fordringshaver skal i fordringens beskrivelsesfelt altid angive en entydig identifikation ved henvisning til afgørelse med journalnummer. Det forudsættes, at afgørelsen skal indeholde tilstrækkelig til identifikation af fordringen.</p> <p>Fordringshaver skal i beskrivelsesfeltet indtaste en eller flere af følgende tilgængelige oplysninger: Journalnummer, dato for afgørelse samt oplysning om, at fordringen er modtaget fra Island.</p>
Domsdato	Feltet ”Domsdato” må ikke udfyldes.
Forligsdato	Feltet ”Forligsdato” må ikke udfyldes.
Forfaldsdato	<p>Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 157ff.</p> <p>I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udskudt herved.</p> <p>Det retlige grundlag for forfaldsdatoen fremgår af afsnit 3.1.</p> <p>Feltet ”Forfaldsdato” skal udfyldes med datoen for den dom/afgørelse, som sagsomkostningerne udspringer af.</p>
Sidste rettidige betalingsdato	<p>Feltet angiver det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse.</p> <p>Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt</p>

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POISSAG
	<p>betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet.</p> <p>Det fremgår af bødebekendtgørelsen § 3, stk. 2, at <i>”Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Består det skyldige beløb af tvangsbøder, fastsættes fristen dog til 10 dage. De nævnte frister kan fraviges, hvis særlige grunde taler for fastsættelse af en kortere frist.”</i></p> <p>Endvidere fremgår det af bødebekendtgørelsens § 5, stk. 3, at <i>”Det er en forudsætning for oversendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden efter stk. 1 eller stk. 2, at politiet forinden skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, og skyldneren ikke har efterkommet dette. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsbøder indgår i det skyldige beløb.”</i> Denne skrivelse antages at udgøre en rykkerskrivelse.</p> <p>Af bødevejledningens afsnit 27 til § 5, stk. 3 fremgår desuden følgende vedrørende rykkerprocedure: <i>”Betaler skyldneren heller ikke efter at have modtaget en rykker med frist på 10 dage, skal sagen således oversendes til RIM til inddrivelse. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling, som politiet efter kulance har meddelt efter reglen i bødebekendtgørelsen § 4, stk. 1, og heller ikke betaler det skyldige afdrag efter at have modtaget en rykkerskrivelse fra politiet.”</i></p> <p>Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner. Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.</p> <p>Fordringshaver skal således i feltet ”sidste rettidige betalingsdag” angive den sidste rettidige betalingsdag, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark.</p>
Forældelsesdato	Feltet skal angive den sidste dag, inden fordringen forældes, dvs. den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

Stamdatafelt	Korrekt udfyldelse for POISSAG
	<p>Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen overdrages/indtastes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.</p> <p>Det retlige grundlag for forældelsesfristen fremgår af afsnit 3.</p> <p>Fordringshaver har oplyst, at Island oplyser datoen for sagsomkostningernes forældelse, når sagsomkostningerne modtages fra Island, jf. cirkulærets § 7, jf. § 2, stk. 2.</p> <p>Feltet ”forældelsesdato” skal derfor udfyldes med den dato der medsendes begæringen om inddrivelse fra Island, når sagsomkostningerne modtages i Danmark.</p> <p>Af hensyn til indgangsfilteret, er det dog aftalt med fordringshaver, at sagsomkostningernes forældelsesfrist maksimalt kan udfyldes med 10 år fra forfaldsdatoen. Såfremt sagsomkostningernes forældelsesfrist er længere end 10 år, vil fordringen gå til manuel godkendelse i høringsportalen.</p>
Bobehandling	Feltet skal angive, om fordringen er omfattet af bobehandling, eksempelvis dødsbo, konkurs m.v. Her vælges enten ’Ja’ eller ’Nej’.
Note på skyldner	Feltet kan udfyldes med sagsrelevante bemærkninger fra fordringshaver til Gældsstyrelsen. Hvis feltet ”Note på skyldner” udfyldes, sendes fordringen til manuel sagsbehandling.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgang-regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgang-regler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for POISSAG (Sagsomkostninger, Island)	INDR: Konsekvens hvis reg-len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a R_2_3	Forældelsesdato skal ligge 10 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 99.999.999 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge 20 dage efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring

R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises*